KIYAMET PLANI

GÜNCEL SİYASET

MURAT AKAN

Hayat

KIYAMET PLANI

© 2020, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. İzinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151 324-9
Sertifika No: 44968

Hayat Yayınları	:	702
Güncel Politika	:	28
Kitabın Adı	:	Kıyamet Planı
Yazarı	:	Murat Akan
Yayın Koordinatörü	:	Erol Şahnacı
Yayın Editörü	:	Semih Kavak
Tasarım	:	Bora Nebioğlu
Baskı Yeri ve Tarihi	:	Ankara, 2022
Baskı ve Cilt	:	Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş. Yenice Mah. Çubuk Yolu Üzeri No: 3 Çubuk / Ankara Tel: (0312) 342 22 08 Fax: (0312) 341 14 27 Sertifika No: 40961

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
/hayatyayinlari /hayatyayinlari

KIYAMET PLANI

MURAT AKAN

Hayat

Murat Akan, 1969 yılında Gümüşhane'nin Kelkit ilçesinde doğdu. Ortaokul ve lise eğitimini aynı ilde tamamladı. 1991 yılında Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazandı. Üniversiteden 1995 yılında mezun olan yazar, gazetecilik mesleğine Anadolu Ajansı'nda başladı. İstanbul'a döndükten sonra gazetecilik mesleğine farklı medya kuruluşlarında devam etti. Birçok görsel ve yazılı yayın organında 10 yıl süreyle polis-adliye muhabiri olarak çalıştı. Çeşitli dergi ve gazetelerde Ortadoğu ve su sorunuyla ilgili makale ve dizi yazıları yayımlandı.

Medya sektöründe yöneticilik de yapan yazar, 2002 yılında kendi isteği ile aktif gazetecilik görevini bıraktıktan sonra çeşitli kamu kuruluşlarında yaklaşık 15 yıl süreyle basın danışmanlığı yaptı. 2006 yılında Özel Okan Üniversitesi'nde Yüksek Lisans eğitimine başlayan yazar, 2008 yılında Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitenin açmış olduğu 'Siyaset Okulu' kursunu da tamamlayarak siyaset sertifikası aldı.

Orta seviyede İngilizce, Arapça ve Osmanlıca bilen yazarın; *Üst Akıl*, *Derin Şifreler*, *Kozmik Karargâh* ve *NATO'nun İslam'la Savaşı* isimli kitapları bulunuyor. Televizyonlarda küreselleşme, ezoterizm ve yakın tarih konularında olayların perde arkasını deşifre eden yorumlar da yapan Murat Akan, evli ve üç çocuk babasıdır.

İÇİNDEKİLER

Önsöz 7

BİRİNCİ BÖLÜM
KÜRESEL OLİGARŞİ VE PARANIN EFENDİLERİ
Küreselizmin Mimarları 17
Armageddon İttifakı 24
Küresel Oligarşi 34
Saklı Seçilmişler 39
Hacılar Cemiyeti 43
Paranın Efendileri 51
FED'e Giden Yol 58
Oligarşinin Küresel Finans Üssü 65
İsviçre'nin Sırrı 70
Küresel Çeteyi Ele Veren Rapor 73
Oligarşik Matruşka 79
BM'yi Kuran Örgüt 84
Soruşturursan Ölürsün! 90
Savunma Bakanına "Deli" Raporu 95
Garip İntihar 99
Hegemonik Düzenin Kirli Vakıfları 104

İKİNCİ BÖLÜM
KÜRESEL ÇETENİN PETROL SAVAŞLARI
Oligarşinin İlk Hedefi 115
Abdülhamid'in Direnişi 118
"Çok Gizli" Soğuk Savaş Planı 124
İngilizlerin Beğenmediği CIA Planı 128
Kilit Ülke İran 131
Darbe, Suikast ve Petrol 133
Küreselcilerin Kitabında "Millîlik" Yok 139
Kod Adı Ajax 143
"Danial Policy" Hâlâ Devrede 150
"CONPLAN 8022" 152
Savaşı Önleyen Hamle 157

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
KIYAMET PLANI: OPLAN

Düşman Üretme Stratejisi 165
Kıyamete İlk Adım: Manhattan Projesi 173
Kıyamet Projesinin Müdürü Tanıdık 178
İlk Kıyamet Denemesi 182
Centerboard II 188
İki Bomba İle Dünya Hâkimiyeti 192
Büyük Palavra: "Soğuk Savaş" 197
Yeni Cehennem Planı: SIOP 204
Dimona ve Kennedy'nin Sır Ölümü 208
Kıyamet Senaryosu 216
Büyük Tezgâh 223
Son Kıyamet Planı: OPLAN 231
Bir Kıvılcım Dünyayı Yakacak 235
Silahsız Kıyamet Projesi: HAARP 242
HAARP Silahı Kullanıldı mı? 248
Kıyamet Saati 254
100 Megatonluk Canavar 260
Rus Nükleer Denzaltısında Ne Oldu? 264

SON SÖZ 267

BELGELER 276

KAYNAKÇA 350

ÖNSÖZ

Tarihin perde arkasını araladığımızda, çoğu zaman yerel ve küresel resmi anlatımla gerçek vakalar silsilesinin uyuşmadığını görmekteyiz. Zira pek çok küresel ve yerel göreceli olaylar, yıllarca insanlara "mutlak gerçek" olarak yutturuldu. Bizler perdeye yansıtılan kuklaları büyük bir merakla izlerken, perdenin arkasındakileri hiç merak etmedik. Yani kuklacıya değil, hep kuklaya baktık. Ne yazık ki küresel algı yönetimiyle doğrular yanlış, yanlışlar doğru olarak kabul ettirildi. Dünyayı daha fazla sömürebilmek için, aslında ikiz kardeş olan ideolojiler ya da siyasi ittifaklar bizlere hep "tez/antitez" olarak sunuldu. Mesela Batı'da sanayi inkılabı ile ortaya çıkan vahşi kapitalizmin doğurduğu sosyal adaletsizliğe karşı "kurtuluş reçetesi" olarak sunulan komünizmin, aslında kapitalizmle kardeş olduğunu dünya insanları çok geç farkettiler.

Almanya'nın Frankfurt kentinde "Sosyal Araştırmalar Enstitüsü" adı altında kurulan ancak gerçekte sosyal yaşam deneyleri, ideolojik akımlar ve ekonomik modeller üretmek üzere tasarlanmış meşhur Frankfurt Okulu'nda komünizmi üretenlerle; insanlığı sömürmek için "Soğuk Savaş" palavrasıyla kapitalizmi zirveye çıkaranlar aynı stratejik aklın sahipleriydi. Mesela Yahudi kökenli Felix Weil tarafından 1923 yılında kurulan ve Marksizm'i "bilimsel metoda" oturtan Frankfurt Okulu'nun finansörü, 20. yüzyılın başında dünyanın en büyük tahıl tüccarı olan Alman/Arjantinli işadamı Hermann Weil idi.

Dönemin en ünlü sosyolog, psikolog, psikiyatrist, ekonomist ve fizikçilerinin çalıştığı enstitü, 1933 yılında Hitler tarafından kapatılmasına rağmen, önce Cenevre'ye, 1935 yılında ise Amerika Birleşik Devletleri'nde kapitalizmin beyni

olan New York'a taşındı. Dahası, Columbia Üniversitesi'nde koruma altına alınan bu topluluk, komünizmin ideolojik altyapısını oluşturmaya burada da devam etti. Çok daha ilginç olanı ise, sözde "bilimsel" çalışmalara imza atan bu grubun, "mesih" beklentisi düşüncesinin en sadık savunucuları olmasıydı.

Şeytani fikir laboratuvarlarında ürettikleri ideolojilerle dünya insanları birbirleriyle sağ-sol, komünist-faşist diye kavga ettirilirken; beynelmilel sermaye seçkinleri, kurdukları küresel şirket ve finans tekelleriyle de hiçbir ideoloji ve sınır tanımadan ülkeleri savaşsız işgal ettiler. Savaşları servetlerini çoğaltmanın vazgeçilmez yöntemi olarak gören bu küresel seçkinler grubu, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra egemenlik ve nüfuz alanlarını genişletmek için komünizm ve liberalizmi aynı anda yükselttiler. Sahip oldukları dev bütçeli şirketler nedeniyle savaş dönemlerinde kazanan hep onlar oldu. Zira kontrollerindeki ekonomik işgal aygıtları olan küresel şirketlerin faaliyet alanlarını genellikle petrol, silah, kimya, ulaşım, telekomünikasyon, motor ve diğer mekanik yapımlar ile bankacılık sektörü oluşturuyordu. Bunlar ise savaş öncesi ve sonrasında en çok gereksinim duyulan sektörlerdi.

İki dünya savaşı sonrasında ise özellikle finans kuruluşları, kredi merkezleri, silah sanayi ve uluslararası kurumlar konusunda köklü değişimler oldu. İnsanlığı kendi çıkardıkları savaşlarla korkutup, kurmuş oldukları beynelmilel düzenin kölesi ve küresel şirketler imparatorluğunun robot tüketicileri hâline getirdiler. "Özelleştirme" ve "Hisse" manipülasyonlarıyla ulus devletlerin milli şirketleri ve ekonomik varlıkları işgal edildi. Diğer yandan "rezerv para" sistemiyle de egemenlerin servetine servet katıldı. Bunun sonucunda getirilen döviz sistemi, ülkeleri hizaya getirmek için bir operasyon aracına dönüştürüldü.

"Küreselleşme" adı altında tek taraflı sömürüye dayalı ekonomik modelle güçlenen çokuluslu şirketler, kendi ülkelerinin refahlarını artırırken, sömürdükleri ülkelerin in-

sanlarını adeta köleleştirdiler. Kara para ve sömürgeciliğe dayalı gayrımeşru yöntemle büyüyen bu küresel şirketler imparatorluğu, doğal olarak sahiplerini küresel zenginlik piramidinin en tepesine yerleştirdiler. Gittikçe güçlenen ve ülkelerin sınırlarını zorlayan bu dev tekelci tröstler; faaliyette bulundukları ülkelerin milli çıkarlarını hiçe saymış, kültürel değerlerini yozlaştırmış ve hükümetler üstü diktatoryal bir yapı hâline gelmişlerdir.

Küresel finans sistemi ve ekonomik sömürünün mimarlarından Mayer Amschel Rothschild, "Ülkelerin ekonomilerini bana verin, kanunlarını kim yaparsa yapsın" derken aslında küresel hâkimiyet teorisinin ilkelerini belirliyordu. Nitekim bu teoriyi öncelikle ülkelerin merkez bankalarını ele geçirerek uygulamaya koydular. Sonuçta ülkeler, sermayenin küreselleşmesine mani olamadıkları gibi, savaşsız işgale de mani olamadılar. Yönetim merkezleri genellikle Wall Street ve Londra'da olan küresel sermaye oligarklarına ait çokuluslu şirketler imparatorluğu; satınalma, şirket evliliği ve özelleştirme yoluyla girdiği ülkelere hiçbir aidiyet duygusuyla bağlanmadıkları için ulus devletlerin üniter yapısı, ekonomik ve siyasi bağımsızlığına adeta dinamit koydular.

Nitekim kendilerini dünyanın gerçek hâkimleri olarak görmeye başlayan çokuluslu şirketler ve finans tekelleri; parayla elde ettikleri bu devasa güç sayesinde faaliyette bulundukları ülkeleri kendi sınırları içerisinde politika uygulayamaz hâle getirdiler. Küreselleşme sonucunda çokuluslu şirketler diktatoryasının ekonomik ve siyasi tezgahına düşürülen bu milli devletler; ulusal yatırımlarını, kredilerini, dış politikalarını ve kendi toplumlarını sevk ve idare edemeyecek kadar güçsüzleştiler.

Bugün bir avuç küresel ailenin serveti, dünya nüfusunun yarısının servetinden daha fazladır. Bu, organize bir yapılanma için korkunç bir güçtür. İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın 2019 tarihli raporuna göre, dünyanın en zengin %1'lik kesiminin serveti, geri kalan %99'luk kesimin servetinin toplamına eşittir. Üstelik bu makas her geçen gün daha

da açılmaktadır. Bu korkunç finans gücünü elinde bulunduran küresel sermaye oligarkları, dünya çapında kurmuş oldukları sivil toplum örgütleri, düşünce kuruluşları ve medya ağı sayesinde, çıkarlarına dokunan, kendi kültür kodlarına dönmek isteyen ve milli imkânlarını harekete geçiren tüm ülke yöneticilerini hedef olarak görmektedirler.

Birçok ülkenin milli bütçesinden daha fazla paraya sahip olan sermaye baronları, ellerindeki finans gücünü, eğitim kurumlarını, medya ağını ve lobi faaliyetlerini kullanarak toplumun fikir ve düşüncelerini, yaşam tarzlarını ve en önemlisi de meşru iktidarlarını çeşitli örtülü operasyonlar yoluyla değiştirebilmektedirler.

Küresel yönetim piramidinin tepesinde bulunan bu seçkinler grubu, paravan olarak kullandıkları dev bütçeli küresel vakıflar, kredi derecelendirme kuruluşları ve sivil toplum örgütleri yoluyla devlet yöneticilerini, ülke bürokrasisini ve aydınları rahatlıkla etkileyerek kendi yörüngelerine sokabilmektedirler. Bu küresel oligarşi, kurmuş oldukları beynelmilel düşünce kuruluşlarında üretilen stratejik aklı uzun vadeli plan hâline getirerek, devlet ya da devletlere dayatıp uygulamaya koydurtmaktadır.

Aynı zamanda kan bağı, oligarşi içi evlilik ve sermaye ortaklığı yoluyla birer aile topluluğu hâline gelen bu finans baronları, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan tüm küresel kurum ve kuruluşları da kontrolleri altına almışlardır. Mesela Bilderberg toplantıları bir "sivil toplum örgütü" faaliyeti olmasına rağmen, bu toplantılara NATO genel sekreterleri eksiksiz olarak katılmakta, gelecekteki NATO genel sekreterleri bu toplantılarda belirlenmektedir. Dahası, bir "sivil toplum örgütü" faaliyeti olan bu organizasyonun güvenlik tedbirleri, toplantının yapıldığı ülkelerin askerleriyle değil, NATO askerleriyle sağlanmaktadır. Yine Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası ve IMF gibi kuruluşlar üzerinde büyük bir güce sahiptirler.

Dünyayı tek bir merkezden yönetmek isteyen bu küresel sermaye oligarkları, çıkarlarına dokunan, "küresel norm-

lara" cephe alan ve milli imkânlarını harekete geçiren ülke yöneticilerini hedef olarak görmektedirler. Dolayısıyla ellerindeki küresel finans aygıtları ve medya gücünü kullanarak, istediklerini yapmayan ya da "yoldan çıkan" devlet adamlarını iktidardan düşürebilmektedirler.

Küresel bir "çete" görünümü veren bu güç, sınırlı sayıdaki sermaye oligarkından oluşan devletler üstü küresel bir ezoterik yapılanmadır. Sözkonusu beynelmilel finans ve yönetim piramidinin tepesinde Rockefeller ve Rothschild aileleri vardır. David Rockefeller, 1991yılında Almanya'nın Baden-Baden şehrinde yapılan Bilderberg toplantısında bu yapıyı tarif ederken aynen şöyle demiştir: "Washington Post, The New York Times, Time Dergisi ve diğer büyük yayınlara şükran borçluyuz. Senelerdir toplantılarımıza iştirak etmelerine rağmen ketumiyet sözünü tuttular. Eğer toplantılarda konuştuklarımız kamuoyunun bilgisine sunulsaydı, bizlerin dünya için bir plan geliştirmesi imkânsız olurdu. Fakat dünya artık çok daha girift ve dünya hükümetine doğru gitmek için çok daha hazır. Entelektüel elit ve dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü bir yapı, geçen yüzyıllarda uygulanan kendi ulusal geleceğini tayin etmeden kesinlikle daha iyidir."

David Rockefeller'in "dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü bir yapı" olarak tarif ettiği güç, oldukça az sayıdaki seçkin kişiden oluşmaktadır. Üstelik çoğunluğu da belli bir ırka mensup olan bu gizli/küresel ezoterik seçkinler grubu; siyaset, sanayi, ekonomi, ticaret, banka/sermaye, silah, medya vb. unsurlar başta olmak üzere, hayatın her alanında güçlü ve gizli bir örgütlenme sağlamışlardır. Dolayısıyla dünyadaki siyasi ve ekonomik krizlerin, savaşların, ihtilallerin, siyasi cinayetlerin, hükümet düşürmelerin meydana gelmesinde bu küresel oligarşinin doğrudan parmağı vardır. Sözkonusu bu küresel oligarşinin aile bireyleri, küresel siyaseti belirlemek için ihtiyaç duydukları stratejik aklı da kendi kurdukları dev bütçeli düşünce kuruluşlarında üretmektedirler.

"Think Tank" denen bu algı merkezlerinde üretilen fikirler, raporlaştırılıp stratejik plan hâline getirildikten sonra uy-

gulanması için ilgili devlet yöneticilerine ulaştırılmaktadır. Küresel oligarşinin strateji ve siyaset üretmekle görevli kuruluşları ise; B'nai B'rith, The Pilgrims Society, The Tavistock Institute, Chatham House, Bilderberg Group, Council on Foreign Relations (CFR) ve Trilateral Commission gibi dev bütçeli açık/gizli/yarı gizli ezoterik sivil örgütlenmelerdir.

Bu seçkinler grubunun temel felsefesi "menfaat" birliğine dayandığı için, yapılanmanın dini sınırları ve dinin sınırladığı ilkeleri yoktur. Kendi ürettikleri/uydurdukları beşeri bir din anlayışına sahip olmakla birlikte, küresel eylemlerinin dayandırıldığı temel dini referansları Evanjelizmdir. Yahudi kabalizmi ve Protestan mitolojisinin karışımı olan Evanjelizm, çekirdek kadrolarını Yahudi ve Hıristiyanların oluşturduğu bu küresel oligarşinin sürekliliğini sağlayan ve bir arada tutan en önemli kutsal bağdır. Zira bu anlayış, eninde sonunda "iyilerle kötüler" arasında nihai bir savaşın çıkacağı inancı üzerine kurulduğu için, bu amaç uğruna bir araya gelmiş olan seçkinler grubunu uzun süreli motive etmektedir.

Bu yüzdendir ki küresel stratejik aklın en büyük özelliği sürekliliğidir. Zaman değişir, kişiler değişir, yöntemler değişir ama bu oligarşik aileye mensup baronların kendi benimsedikleri ideolojiyi, yaşam tarzını ve istedikleri dünya düzenini başka ülkelere dayatmak için giriştikleri küresel toplum mühendisliği asla değişmez. Elbette tüm küresel gelişmeleri sosyal olgu, jeopolitik ve sosyolojik gerçekleri bir kenara bırakarak sadece bir seçkinler grubuyla açıklamak derdinde değiliz. Ancak her ayağı taşa takıldığında bunu küresel bir "gizli" güce bağlayanların karşısında olduğumuz gibi, her küresel olayın sanki kendi doğal mecrasında ve hiçbir etkiye maruz kalmadan gerçekleştiğini savunanlara da karşıyız. Zira kolay çözemediğimiz olaylara "komplo teorisi" deyip işin içinden çıkmak bir kolaycılık olduğu gibi, bazen de aslında komployu tertipleyenleri gizleme çabasıdır.

Biz bu kitapta küresel oligarşinin varlığını ve kıyamet planlarını yazarken mümkün olduğu kadar belgelere dayandırdık. Konu belgeleri sayfalar içerisindeki dipnotlarda

verilmiştir. Bu belgeleri dipnotlardan takip ederek kitabın arka sayfasındaki "belgeler" bölümünde inceleyebilirsiniz. Konuyla ilgili elde ettiğimiz belgeler, elinizdeki kitapta yer alan belgelerin kat kat fazlasıdır. Ancak elbette tüm belgeleri kitaba yerleştirmek ve her satırı belgelendirmek de mümkün değil. Belgenin olmadığı olay ve eylemleri anlatırken mümkün olduğu kadar örneklendirdik ve asıl yargıyı siz değerli okuyucularımıza bıraktık.

Sizlere keyifli okumalar dilerken, bu kitabı, her türlü fedakârlığı göstererek beni okutan ve bugünlere getiren rahmetli annem Fatma AKAN ile rahmetli babam Haris AKAN'a ithaf ediyorum.

MURAT AKAN

İstanbul, 20.01.2020

I. BÖLÜM

KÜRESEL OLİGARŞİ VE PARANIN EFENDİLERİ

Küreselizmin Mimarları

Hiç şüphesiz, bugünkü küresel hegemonik düzeni anlayabilmek için önce günümüz Amerika Birleşik Devletleri'ni, kuruluş felsefesini ve onu kendi çıkarları için kullanan hükümet dışı ezoterik örgütlenmeleri iyi tanımak gerekiyor. Zira her ne kadar Birinci Dünya Savaşı öncesinde dünyaya hükmeden küresel stratejik akıl İngiliz mahreçli olsa da, kabul etmek gerekir ki İngilizler bu derin aklı resmiyette kurumsallaştıramadı. Dolayısıyla küresel finans elitlerinin inşa ettikleri bugünkü hegemonik düzen, Amerikan ağırlıklı açık, gizli ve yarı gizli bir örgütlenmenin eseridir. Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, NATO, Dünya Bankası, IMF ve FAO gibi küresel düzenin tüm kurumsal yapıları, Amerika Birleşik Devletleri'ne hükmeden oligarşik aklın himayesinde kuruldu.

Elbette mevcut küresel düzenin kuruluşundaki İngiliz derin aklının katkıları asla inkâr edilemez. Zira oligarşi egemenliği altında küresel bir hegemonik düzenin kurulma fikri öncelikle İngiltere'de neşv ü nemâ bulmuştur. Ancak Birinci Dünya Savaşı'na kadar İngiltere'nin öncülük ettiği hegemonik küresel akıl, savaşın sonuçlanmasıyla birlikte ABD'de zuhur etmiş, İkinci Dünya Savaşı'nda Japonya'ya atılan iki atom bombasıyla da tamamen el değiştirmiştir. Çünkü küreselciler, iki dünya savaşı sonrasında beynelmilel hâkimiyet teorisini "Yeni Dünya" dedikleri ABD üzerinden gerçekleştirmeye karar vermişlerdi. Bu yeni düzen aklı, ABD'yi kuran masonik, Anglo-Sakson protestan ve Siyonist ortak aklıydı.

Hemen belirtmeliyiz ki Amerika Birleşik Devletleri, bir vatan toprağı üzerinde kader birliği etmiş köklü bir millet tarafından köklü devlet gelenekleri üzerine inşa edilmiş kadim bir devlet değildir. Zira ABD; sömürgecilik ruhuyla adaya taşınan İngiliz beyaz ırkının ve daha sonra Avrupa'dan gelen beyaz göçmenlerden teşekkül etmiş melez bir halkın ezoterik örgütlerce devletleştirilmesiydi.

Dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'ne, tarihi geçmişe sahip bir halk yığınının kurmuş olduğu doğal bir devlet olarak değil, oligarşik bir aile şirketi olarak bakmak hiç de yanlış olmasa gerek. ABD'nin eski başkanlarından Dwight David Eisenhower'ın deyimiyle Amerika, "askeri-endüstriyel bir kompleksten" ibarettir. Bu nedenle devlet, kuruluşundan itibaren halk tarafından seçilen başkanlar eliyle değil; ezoterik örgütler ya da yarı gizli sivil toplum kuruluşlarına üye oligarşik bir seçkinler grubu tarafından yönetilmiştir/yönetilmektedir.

Bu durumun farkında olan ABD hükümetleri; uluslararası ilişkilerde geleneksel bir 'devlet aklı' kullanarak ülke menfaatlerini ön planda tutmak yerine, devlete hâkim olan oligarşik seçkinler grubunun çıkarlarını gözettiği için küresel jandarmalık rolünü üstlenmek zorunda kalmışlardır. Bunu en net ifade eden ABD eski Deniz Piyade Subayı General Smedley Darlington Butler olmuştu. 39 yılını Amerikan ordusunda geçirmiş ve "efsane general" olarak ün yapmış Butler, isyan bayrağı çekip ordudan ayrıldığında şöyle diyordu: "Savaş büyük ölçüde parayla ilgili bir konudur. Bankacılar, yabancı ülkelere borç verir, ödeyemediklerinde Birleşik Devletler Başkanı tahsilat için askerlerini o ülkeye gönderir"[1]

Üstelik bu konuda açıklama yapan sadece General Butler da değildi. ABD eski başkanlarından Franklin D. Roosevelt, daha sonraki sayfalarımızda adından sıkça söz edeceğimiz ABD derin aklının temsilcilerinden Albay Edward Mandell House'a yazdığı 23 Kasım 1933 tarihli mektubunda şöyle diyordu; "Konunun asıl gerçeği, sizin ve benim de bildiği-

1- Smedley D. Butler, War is a Racket, Feral House, October 1, 1931, p.10.

miz gibi, büyük merkezlerdeki finansal bir element ta Andrew Jackson zamanından beri hükümetlere sahiptir." Ayrıca Amerika'da yaygın olarak kullanılan "Ford için iyi olan, Amerika için de iyidir" özdeyişi de Amerika'yı kimlerin yönettiğini göstermesi açısından ilgi çekicidir.

Yine Amerikan tarihinde ezoterik örgütler ve yarı gizli sivil toplum kuruluşları ile olan ilişkileri nedeniyle çok eleştirilen eski başkanlardan Woodrow Wilson da, ABD hükümetlerini aslında kimlerin yönettiğini itiraf eden liderlerden biriydi. Wilson, "Birleşik Devletler'de ticaret ve endüstri alanında en büyük adamlardan bazıları bir şeyden ve birinden korkuyorlar. Bir yerde son derece iyi organize olmuş, son derece gizli, son derece dikkatli, son derece iç içe geçmiş her yere uzanabilen bir gücün var olduğunu biliyor ve onun gözünde kötü olmamak için kısık sesle bile adını söylemeye cesaret edemedikleri bir güç var"[2] diyordu.

Elbette bu konuda örnekleri çoğaltmak mümkün... Son bir örnek daha verelim; Franklin D. Roosevelt'in oğlu Elliot Roosevelt, Amerika'daki devlet dışı aktörleri vurgulamak için açık açık şöyle diyordu: "Amerika'da en az anayasal hükümetler kadar güç sahibi olan bir gizli örgüt var."[3]

Bu örneklerden sonra elbette akla pek çok soru gelebilir. Mesela "Kim bu ABD hükümetlerinden daha üstün olan güç?" diyebilirsiniz. Bizzat ABD'yi yöneten başkanlarca dile getirilen söz konusu bu yapı gerçekten bir komplo teorisi mi, yoksa reel politiğin kendisi miydi? Bunu kitabımızın ilerleyen bölümlerinde örnekleri ve belgeleriyle anlatacağız. Ancak bizim şimdi önce Amerika Birleşik Devletleri'nin kimler tarafından kurulduğunu irdelememiz gerekiyor. Zira bugün Amerika'yı perde arkasından kimlerin yönettiğini bu devletin kuruluşunda aramanın bizleri doğru istikamete götüreceği düşüncesindeyim.

Günümüz Amerika'sının temelleri, Kuzey Amerika'daki ilk kolonilerin öncüsü olan İngiliz Püritenleri tarafından atıl-

2- Jim Marrs, Gizli Dünya İmparatorluğu, Truva Yayınları, 7. Baskı, Nisan, 2017.s.23-24.
3- A.g.e, s.24.

dı. Püritenler, her ne kadar kendilerinin 16. ve 17. yüzyıllarda I. Elizabeth'in İngiliz Kilisesi'nde başlattığı reformist hareketlere karşı çıkan bir Protestan doktrin ve ibadet şeklinin temsilcileri olduklarını iddia etseler de, aslında Siyonizmin esaslarını benimsemiş düpedüz İngiliz Yahudileriydiler. Zira bir Yahudi ansiklopedisi olan Universal Jewish Encyclopedia, Püritenliği "etik yapısı Tevrat'la tümüyle eş olan İngiliz Yahudiliği" olarak tanımlamaktadır. Judaica, Püritenlik'ten 'Judaizers' yani "Yahudiciler/Yahudi sempatizanları" başlığı içinde söz ediyor. Bu bölümde 'Judaizers' kelimesi geniş anlamıyla "Yahudi olmadığı halde Yahudi dininin bir kısmını ya da bütününü uygulayan veya Yahudi olduğunu öne süren kimse" olarak açıklanıyor. Bu sınıfa dâhil ettiği Püritenler için de aynı sayfa içerisinde şu bilgiler yer alıyor: "İngiltere ve Amerika dâhil, Kuzey Atlantik'te Püritenliğin güçlenmesiyle birlikte, Tevrat'ın incelenmesi ve buna bağlı olarak da Yahudileşme (judaizing) hareketleri başladı. Bu İbrani dilini kullanma, anayasanın Tevrat'a dayandırılması ve Sabbath'ın[4] Yahudi dinine göre kutlanması taleplerine kadar vardı."

Püritenler, Tevrat'ta yazılanları çok titiz bir şekilde uyguluyor ve Hıristiyan öğretisi içerisinde "Yeni İsrail" diye adlandırılan Aziz Pavlus'a büyük ilgi duyuyorlardı.[5] Pavlus, ayrıcalıklı bir Roma vatandaşıydı.[6] Hıristiyanlığın yayılmasında, kilisenin kuruluşunda ve büyümesinde, Tanrı'nın lütfunun ve öğretisinin kiliselerde uygulamaya geçilmesinde önemli bir rolü vardı. Ancak aslında Pavlus, kendisinin de sürekli vurguladığı üzere[7] ciddi ve gayretli bir Yahudi'ydi. Protestanlara göre Pavlus, Şam yolunda dirilmiş olan İsa ile karşılaşınca Mesih'in en önde gelen vaizlerinden biri olmuştu.[8]

Nitekim Püritenler, Aziz Pavlus'a olan hayranlıkları nedeniyle kendilerini Tevrat'taki Yahudilerle özdeşleştirerek

4- Şabat veya Sebt, Yahudilerin dinlenme günü olan Cumartesi gününü ifade eder. Yahudiler için Yehova ile aralarındaki özel bir bağı temsil eder ve İbranice 'lişbot' kelimesinden gelir.

5- Peter W. Williams, America's Religions, Chicago, 1998, p. 118.

6- https://www.Hıristiyanlik.org/elci-pavlus-kimdir/

7- Elç. 26:5; Galatyalılar 1:14; Filipililer 3:5-6.

8- Elç. 22:6-11; 26:12-15; Galatyalılar 1:15-16.

adeta yeni bir Yahudi kimliği kazandılar.[9] Öyle ki çocuklarına Samuel, Amos, Sarah veya Judith gibi Yahudi isimlerini koymakta hiçbir sakınca görmediler. Yahudi tarihçi Élie Barnavi'ye göre, Püritenler kendilerini Yahudilikle öylesine özdeşleştirmişlerdi ki, Mesih'in ikinci gelişinden önce, Yahudilerin mutlaka kutsal topraklara dönmeleri gerektiğine inanıyorlardı. Ünlü İngiliz tarihçi Paul Johnson'un "A History of Jews" isimli eserinde belirttiğine göre de Püritenler, Tevrat'ta dile getirilen "Yahudilerin dünyanın uçlarına kadar yayılmaları" kehanetini gerçekleştirmek için ellerinden gelen bütün çabayı gösteriyorlardı.

Evanjelizmin çekirdeği olan Püritenlik, kendileri gibi Amerika'ya göç eden Yahudilerle kurmuş oldukları ittifak sayesinde, küresel emperyalizmi yönlendiren en önemli unsurlardan biri hâline geldiler. İngiliz Püritenler, sahip oldukları Yahudi hayranlığı nedeniyle hem zengin Yahudi ailelerinin büyük desteğini kazanmış, hem de Amerikan kültürünün merkezine yerleşmişlerdi. Üstelik Püritenler de tıpkı Yahudiler gibi kendilerinin "seçilmiş ırk"[10] olduklarına inanıyorlardı. Hiç şüphesiz bu durum, eskiden beri 'dünya hâkimiyeti' planları yapan Siyonist çevrelerin önde gelenleri için bulunmaz bir fırsattı.

Başta İngiltere ve Almanya olmak üzere, Avrupa'nın pek çok kentinden Amerika'ya göç eden Yahudiler, sosyolojik olarak kendileriyle ittifak hâlinde olan ve Amerika Birleşik Devletleri'ni Roma İmparatorluğu'ndan sonra Hıristiyanlığın temsilcisi olarak gören Püritenlerle ortak bir medeniyet kurdular. Ancak bu 'sosyolojik' durumla yetinmeyen göçmen Yahudiler, Amerika'yı kontrol altında tutmalarına yardım edecek bazı mekanizmaları da eski dünyadan 'Yeni Dünyaya' taşımışlardı. Mesela bu kurumların başında, Avrupa'da Katolik Kilisesi'ne karşı Yahudilikle tarihsel bir ittifak kurmuş olan mason locaları geliyordu. Yahudiler, devletlerin karar alma süreçlerini etkilemek için Avrupa'da kur-

9- Stephen Brachlow, The Communion of Saints, New York, 1998, p.12.
10- Kenneth D. Wald, Allison Calhoun-Brown, Religion and Politics in the United States, Rowman & Littlefield Publishers, New York, 2011, p.52.

dukları masonluk faaliyetlerini ve Kabalist felsefe sistemini 'Yeni Dünya' dedikleri Amerika'ya taşıdılar.

Yahudi Ansiklopedisi Judaica, "Freemasonry" başlığı altında düzenlediği maddede, Amerika masonluğunun kurucuları arasında çok sayıda Yahudinin olduğunun altını çiziyor. Burada açıkça yazılmasa da, masonluğu Amerika'ya ilk getirenlerin Yahudiler olduğunu belirtmemiz gerekiyor. Zira 1658'de New Port ve Rhode Island'da oluşturulan ilk masonik yapılanmaların mimarı, Mordecai Campanall isimli bir Yahudiydi. Yine 1734 yılında Georgia Savannah'ta kurulan mason locasının kurucuları arasında dört Yahudi bulunuyordu. Mesela Yahudi kökenli Moses Michael Hays, Amerika masonluğu için önemli bir isimdi. Zira İskoç Riti'ni Amerika'ya ilk sokan kişiydi.

Nitekim 1768 yılında tüm Kuzey Amerika masonluğunun "genel gözetleyicisi" (inspector general) seçilecekti. Üstelik Hays, masonluğu da mümkün olduğunca Yahudiler lehine kullanmaya çalışıyordu.[11] Aynı zamanda koyu bir Siyonist olan Hays, 1769 yılına gelindiğinde, New York'ta Kral Davud Locası'nı kurdu. Bu locayı 1780'de New Port'a da taşıdı ve adeta Yahudilerin meselelerinin görüşüldüğü bir kurul hâline getirdi. Ayrıca 1788-1792 yılları arasında, Massachusetts Büyük Locası'nın da Büyük Üstadı oldu.

Amerikan masonluğu içerisindeki bir diğer önemli isim de yine Yahudi kökenli Moses Seixas'tı. Seixas, Rhode Island Büyük Locası'nın kurucularından birisiydi. Aynı zamanda 1802-1809 yılları arasında bu locanın Üstad-ı Azamlığı'nı yaptı. Moses Michael Hays ile aynı dönemde faaliyet gösteren masonluğun bir diğer önemli Yahudi ismi Solomon Bush ise, Pensilvanya masonluğunun genel gözetleyicisiydi. 1781 yılında Pensilvanya'da kurulan ve Amerikan masonluğunun tarihinde önemli bir yeri olan 'Sublime Lodge of Perfection' adlı locanın içinde de Yahudiler son derece etkin konumdaydılar.

11- http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/biography/Hays.html.

Elbette bu isimleri daha da çoğaltmak mümkün... Amerika masonluğunun diğer önemli isimleri arasında; Charleston'daki King Solomon's Lodge'un kurucularından Isaac da Costa, 1781'de Virginia bölgesinde genel gözetleyici seçilen Abraham Forst ve aynı görevi önce Maryland sonra da Charleston'da yürüten Joseph Mayers gibi… Amerikan Yahudileri, masonluğu öylesine özümsemişlerdi ki, mesela 1793'te Charleston ve South Carolina'daki büyük sinagogların açılış törenleri, mason localarındaki ritüellere uygun olarak yapılıyordu. Nitekim ABD Yahudileri, 1843 yılında kendilerine özgü yarı masonik B'nai B'rith teşkilatını[12] kurarak dünyanın hemen her bölgesinde loca açtılar."

Masonluğun Amerika'ya Yahudiler eliyle girmesi aslında bir hayli anlamlıydı. Zira Siyonist Yahudi önderleri, kendilerini gizlemek için Avrupa'da kurdukları masonluğu kullanarak Protestanlarla oluşturdukları ittifakları aynen 'Yeni Dünya' dedikleri Amerika'ya taşıdılar. Ancak Avrupa'da kurulan ittifakla, Amerika kıtasında kurulan ittifak arasında ince bir fark vardı. Avrupa'daki ittifak, başta Katolik Kilisesi olmak üzere, ortak düşmanlara karşı yapılmıştı. Oysa Amerika'da böyle bir düşman yoktu.

İşte bu yüzden Yahudilerin Amerika'da Yahudi olmayanlarla kurmuş olduğu ittifak, Avrupa'da olduğu gibi 'düzen yıkma' yerine, 'yeni düzen' kurmayı hedeflemişti. Nitekim Amerika'daki yeni düzen, Yahudiler ve onların tarihsel müttefiki olan masonlar ile Evanjelistler tarafından kurulacaktı. Böylece Amerika, dünyanın ilk masonik ve kabalistik cumhuriyeti oluyordu.

Amerikalı tarihçi Robert Richard Hieronimus'un "America's Secret Destiny" (Amerika'nın Gizli Kaderi) isimli kitabında da belirtildiği gibi, ABD'nin kurucularının Yahudi mistisizminin kaynağı olan Kabala ile ilgilenmeleri oldukça ilginçti. Şüphesiz Amerika'nın kurucuları kabalist birer Yahudi değildi ama kabalaya ve kabalacılara bağlı olan pek çok

12- B'nai B'rith, 1843 yılında Amerika'da kurulan ve sadece Yahudilerin üye olabildiği yarı gizli bir Siyonist örgüttür. Daha ayrıntılı bilgi için "Kozmik Karargâh" isimli kitabımızı inceleyebilirsiniz.

mason locası vardı. Dahası, Amerika'yı kuranların hemen hepsi masondu. Hieronimus'un yazdığına göre, ABD'nin kurucuları arasında 50'ye yakın mason vardı. Buna göre Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalayan 56 kişiden 50'si masondu.

Masonlukla bu denli özdeşleşmiş olan ABD kurucularının Yahudilerle olan ilişkileri ilgi çekiciydi. Amerikan Bağımsızlık Savaşı'nda Washington'un yanında çok sayıda Yahudi yer almıştı. Yahudiler kendileri için bir tür "vaat edilmiş toprak" olarak gördükleri ABD'nin bağımsızlık mücadelesine özellikle finansal yönden büyük destek verdiler. Mesela iki ünlü Yahudi banker Haym Solomon ve Robert Morris, Washington'ın ordularını finanse edenlerdendi. Haym Solomon, aynı zamanda da büyük bir masondu. Öyle ki savaş sonrası Amerika'nın kurucularından George Washington, 1781'de Newport'u ziyaret ettiğinde, Yahudiler tarafından 'Kral Davud Locası'nda yapılan masonik törenle karşılanacaktı.

"Armageddon" İttifakı

Öncelikle belirtmeliyiz ki Yahudilerin Amerika'daki orantısız siyasal gücü; nüfuslarının çokluğundan değil, finansal gücü ellerinde bulundurmaları ve iyi örgütlenmelerinden kaynaklanmaktadır. Rothschild para imparatorluğunun The Society of the Elect (Seçkinler Cemiyeti), The Pilgrims Society (Hacılar Cemiyeti) ve Raund Table (Yuvarlak Masa) gibi güçlü oligarşik yapılanmalar içerisindeki etkinliği sayesinde, Yahudiler Amerika'da çoğunluğu oluşturan Hıristiyan nüfusu kendi planları doğrultusunda yönlendirmeyi başarabilmektedirler. Chatham House, Council on Foreign Relations (CFR), Bilderberg ve Trilateral Commission gibi küresel çapta etkili tüm gizli örgütlenmeler seçkin Yahudi aileler ve Evanjelistler tarafından kurulup finanse edildi. Bunların dışında, Amerika'da üyeleri Yahudi olmamakla birlikte, İsrail çıkarlarını Yahudilerden daha fazla savunan çok sayıda gizli, yarı gizli ve açık örgütlenmeler mevcuttur.

Siyonizmin finansmanını sağlayan Yahudi bankerler, 19. yüzyılın sonuna doğru emperyalizmin doğuşuna paralel olarak uluslararası konumlarını daha da güçlendirdiler. Bu girişim büyük ölçüde Rothschildlerin yardımlarıyla mümkün oldu. Rothschild ailesi; Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve Avusturya'daki hükümetlere eşzamanlı olarak destek vermeye karar vererek, Yahudileri Avrupa'dan tasfiye edecek sürecin önüne geçmeye çalıştı. Böylece, Yahudilerin ulusallaşarak asimile olmasını engelleyecek şekilde uluslarüstü ve Avrupalı konumlarını güvenceye almış oldular. Ailenin kurucusu Mayer Amschel Rothschild, Yahudilerin Avrupalı statülerini korumanın yolunu kendi ailesini küreselleştirmekte görmüştü. Bu nedenle oğullarını Avrupa'nın beş finans merkezi Frankfurt, Paris, Londra, Napoli ve Viyana'ya yerleştirdi. Gittikçe güçlenen Rothschild hanedanlığı, kendisi gibi Yahudi olan Warburg, Shiff, Morgan ve Oppenheimer ailelerini de destekleyerek büyük bir küresel sermaye imparatorluğu kurdu.

Rothschild ailesinin finans ve ticaret yoluyla uluslararası boyut kazanması ve kısa bir sürede diğer bütün Yahudi bankerleri organize etmeye başlaması, Avrupa ve Amerika'daki Yahudilerin içyapısını da bütünüyle değiştirmişti. Zira Rothschildler, sermayelerinin büyük bir kısmını devlet yatırımlarına yönlendirerek iktidarları baskı altına alıyordu. Bu stratejiyle Orta ve Batı Avrupa Yahudilerinin konumlarının güçlendirilmesi hedeflenmişti. Böylece 17. ve 18. yüzyıllarda farklı ülkelerdeki Yahudi aileler arasında görülen düzensiz ilişkiler, önemli Avrupa kentlerinde şubeleri bulunan, Yahudi halkının bütün kesimleriyle sürekli temas hâlinde olan ve örgütlenme için gerekli bütün bilgi ve imkânlara sahip bir aile şirketi tarafından düzene sokularak küreselleştirildi.

Rothschild ailesinin küresel finans dünyasındaki bu istisnai konumu, onu Siyonist geleneklerinden koparmamıştı. Aksine Siyonizmin emellerini gerçekleştirmek için servetini bu uğurda kullanmaya sevketmiştir. Nitekim Rothschildlerin küresel ezoterik örgütlenmelere vermiş olduğu maddi

destek göz önüne alındığında, para gücünü her daim geleneksel Yahudi kabalist felsefeyle uyumlu şekilde kullandığı görülür. Zira devasa bir servete sahip olmasına rağmen, Avrupa burjuva kültürünün etkisi altında kalmak yerine, Yahudi sekülerizmini içinde yaşadığı toplumun değerleriyle bütünleştirmek adına hemen tüm gizli yapılanmaları finanse etmiştir. Şüphesiz Rothschild ailesinin devletler ve Avrupa'daki gizli örgütlenmelerle olan bu ittifakı, Hıristiyanlık ile Yahudilik arasındaki ittifakların güçlenmesini sağladı.

Mesela "Siyonist Hıristiyanlar" diye şöhret yapmış olan Evanjelist örgütlenmeler, Rothschild ailesi tarafından finansal olarak her dönem desteklenmiştir. Elbette Evanjelizm ile Siyonizm arasındaki tarihsel bağın Rothschild ailesiyle başladığını söylemek doğru olmaz. Ancak başta İngiltere'de kurulan The Society of the Elect (Seçkinler Cemiyeti) ve The Pilgrims Society (Hacılar Cemiyeti) gibi karma kabalist/ezoterik örgütlenmeler olmak üzere birçok Yahudi/Protestan ortak örgütlenmesini Rothschildler sağlamış ve finanse etmiştir. Böylelikle Hıristiyanlarla Yahudilerin ortak bir amaç etrafında kenetlenmesi hedeflenmişti.

Evanjelistler, Eski Ahit'te[13] savunulan "Yahudilerin Tanrı'nın seçilmiş halkı" olduğunu kabul ettikleri gibi, "kutsal toprakların Yahudilerin malı olduğu ve Mesih'in gelişiyle birlikte Yahudilerin dünya egemenliğine ulaşacakları" şeklindeki kehanetlerini de kabul ediyorlardı. Bu konuda kendilerine düşen en büyük görevin ise, Yahudilerin dünya egemenliğini ele geçirirken onlara yardım etmek olduğunu düşünüyorlardı. İşte bu nedenle Amerika'yı kuran Püritenler ile Siyonistler, "dünyanın sonunu getirecek" Armageddon Savaşı'nın İsrail topraklarında gerçekleşeceğini ileri sürerek dünya hâkimiyeti için Evanjelist/Siyonist ittifakını bir zorunluluk olarak görmektedirler.

Aslında Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesine Yahudilerin ne-

13- Eski Ahit, Eski Antlaşma ya da Ahd-i Atîk, Yeni Ahit'le birlikte Kitab-ı Mukaddes'i oluşturan ve Hıristiyanlarca kutsal sayılan kitap. Yahudilerin Tanah isimli kutsal kitabıyla büyük oranda aynıdır.

den olduğu inancı, Yahudileri yakın zamana kadar kilisenin geleneksel düşmanı hâline getirmişti. Ancak reform hareketleri ve Rothschild ailesinin Avrupa'da kurmuş olduğu ezoterik örgütlenmelerin etkisiyle, Avrupalı Hıristiyanlar Yahudilere daha fazla ilgi duymaya başlamış ve onlara yönelik bakış açılarını değiştirmişlerdi.[14]

Öyle ki Protestan mezhebine mensup Evanjelistler, Yahudilerin Tevrat'taki kehanete uygun olarak "vaat edilmiş topraklara" dönmeleri gerektiği fikrini 19. yüzyılda inançlarının bir parçası hâline getirmişti. Buna göre, İsa Mesih'in ikinci gelişinin akabinde, İsa Mesih ve ona tabi olanlar Kudüs'ten tüm milletleri idare edecekti. Böylece Evanjelist dini gruplar, Eski Ahit'e bağlanarak, Mesih inancını ve Yahudilerin "dünyayı idare hakkına" sahip olduklarını kabul etmiş oluyorlardı.[15]

Dini tarihin kültürel kökenini Yahudilikte gören ve İsa Mesih'e bağlamanın doğruluğunu onların tarihi serüvenleriyle temellendiren Protestan gruplar, Yahudileri 'Yeni Dünya' sisteminin öncüleri olarak görüyorlardı. Evanjelistler, tüm bu kehanetleri aynı Yahudiler gibi yorumlamakta, kehanetlerin gerçekleşmesi ile birlikte İsa Mesih'in geleceğine inanmaktaydılar. Dolayısıyla bu kehanetlerin gerçekleşmesi için Siyonistlere her türlü desteği vermeyi aynı zamanda bir ibadet sayıyorlardı. Evanjelistleri Yahudilere karşı tavır değiştirmeye zorlayan en önemli nedenlerden biri de, Yahudilerin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kutsal topraklarda İsrail devletini kurmuş olmalarıydı. Zira bu, Evanjelistlere göre küresel hâkimiyetin ilk basamaklarından biriydi.

Evanjelistlerin herşeyi kutsal kitap temelinde yorumlayan düşünce tarzı, pek çok Evanjelisti İsrail devleti destekçisi yapmaya yetmişti. Çünkü İsrail'in varlığı, İsa Mesih'in dönüşü için gerçekleşecek kehanetlerden biri olarak görülü-

14- Paul Kriwaczek, Yahudi Medeniyeti, (ed. A. Belma Dehni), Pegasus Yayınları, İstanbul, 2007, s.247.

15- Grace Hallsell, Tanrıyı Kıyamete Zorlamak, Çev. Mustafa Acar-Hüsnü Özmen, Kim Yayınları, Ankara, 2003, s. 76.

yordu.[16] Bugün ABD'de yaşayan pek çok fundamentalist Hıristiyan gruplar, İsa Mesih'in yeryüzüne dönüşünü hazırlayacak birçok olayın Kudüs'te gerçekleşeceğine inanıyor. Zira onlara göre Kudüs, İsa Mesih'in krallığı için giriş kapısıydı. Başka bir deyişle, dünyanın geleceğine dair olayların ortaya çıkışı, sürdürülmesi ve dünya krallığının gerçekleştirileceği yer Kudüs'tü. Dünyanın sonunun geldiğini savunan bütün fundamentalist Yahudi ve Hıristiyan gruplar, Kudüs üzerinden şekillenen Evanjelist/Siyonist ittifakını dini bir zorunluluk olarak görüyorlar. Bu nedenle hiçbir ABD başkanının cesaret edemediği "Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğu" kararı, Evanjelistlerin büyük desteği ile başkan seçilen Donald Trump tarafından imzalanacaktı.

Elbette Evanjelist/Siyonist ittifakı sadece kabalist örgütler ve fundamentalist Püritenler arasında kabul görmedi. Amerika'yı yönetenler bile zaman zaman bu görüşün savunucuları oldular. Mesela normalde bir Hıristiyan olan ABD eski Başkanı Ronald Reagan, 1983'teki bir röportajında şöyle diyordu: "Aşikâr ki, Eski Ahit'teki eski peygamberlerimize ve Armageddon'la ilgili önceden haber verilmiş alametlere geri dönüp baktığımızda, 'Acaba olacakları görecek nesil biz miyiz?' diye merak ediyorum. İnanın bana, bu kehanetler açık bir şekilde yaşamakta olduğumuz bugünleri gösteriyor."[17] Yine ABD eski başkanlarından George Bush'un, 11 Eylül saldırıları sonrasında İsrail'in güvenliği için işgal ettiği Irak operasyonunu "Haçlı Seferi" olarak nitelemesi de Evanjelist/Siyonist ittifakın bir başka tezahürüydü. Zira Bush'un tüm Ortadoğu politikalarının en hararetli destekçileri Siyonist örgütler ve onların siyasi temsilcileri Neo-conlar'dı.

Çeşitli sulandırmalar nedeniyle bugüne kadar "komplo teorisi" olarak bakılan ve seçkinler tarafından kamuoyuna öyle sunulan "Armageddon" olayına burada özellikle dikkat

16- Dr. Ali İsra Güngör, Hıristiyanlıkta Evanjelik Hareket, Aziz Andaç Yayınları, Ankara, 2005, s.19.

17- Ensar Çetin, "Hıristiyan Fundamentalizmi Ortadoğu'da Tanrıyı Kıyamete Zorlama Stratejisi", Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5 (1), s.6.

çekmek isteriz. Zira buraya kadar izah etmeye çalıştığımız Evanjelist/Siyonist ittifakın son hedefi, aslında "Armageddon" dedikleri bir son savaşla dünya egemenliğini nihai olarak ele geçirme düşüncesine dayanmaktadır. "Armageddon" sözcüğü, İbranice'de "Megiddo Dağı" anlamına gelen "Har-Magedone" sözcüğünden gelir ve Kutsal Kitap[18] peygamberliğinde bildirildiği üzere "Tanrı'nın duruma el atıp Mesih karşıtlarının ordularını yok edeceği"[19] gelecekteki savaşla eş anlamlıdır.

Aslında Armageddon Savaşı'nın yapılacağı yer tam olarak bilinmemektedir. Zira İsrail sınırları içerisinde "Megiddo" adlı bir dağ yoktur. Ancak, 'har' sözcüğü İbranice'de 'tepe' anlamına da geldiğinden, Armageddon için en olası yer, Yeruşalim'in (Kudüs) 96 kilometre kadar kuzeyindeki Megiddo Ovası'nı çevreleyen tepelik arazi olarak ifade ediliyor. Hıristiyanların kutsal kitabına göre Megiddo Ovası ve yakınlardaki Esdraelon Ovası, güneydeki Edom kenti Bozra'ya kadar İsrail'in tümünü kapsayacak olan Armageddon Savaşı'nın odak noktası olacak.[20]

Kitab-ı Mukaddes'te "kutsal savaş" ise "Seçilmiş halkın ülke ve tanrıları Yehova için dövüşmesidir."[21] diye tarif ediliyor. Evanjelist ve Siyonist ittifakının "Armageddon" savaşına dikkat çekmeleri sadece dini referanslardan dolayı değildi. Zira Armageddon Vadisi, İsrail'in tarihinde iki büyük zaferiyle ünlüydü. Birincisi Barak'ın Kenanlılar üzerindeki zaferi,[22] diğeri ise Gidyon'un Midyanlılar üzerindeki zaferleriydi.[23]

Armageddon Vadisi, tanrıyla kötülüğün güçleri arasındaki son çatışmanın yaşanacağı simge bir yerdir. "Armageddon" sözcüğü, Kutsal Kitabın Vahiy 16:16 ayetinde şöyle yer

18- Kitâb-ı Mukaddes veya Kutsal Kitap, Eski Ahit ve Yeni Ahit'i kapsayan, Hıristiyan inanışının temelini oluşturan ve Hıristiyanlarca kutsal sayılan kitaptır.
19- Vahiy 16:16; 20:1-3, 7-10.
20- Yeşaya 63:1.
21- Ali Rafet Özkan, Fundamentalist Hıristiyanlık Yedinci Gün Adventizmi, Seba Yayınları, Ankara, 1998, s.125.
22- Hakimler 4:15.
23- Hakimler 7.

alıyor: "Üç kötü ruh, kralları İbranice Armageddon denilen yere topladılar." Burada Mesih karşıtlarına sadık olan kralların İsrail'e nihai saldırılarını yapmak için toplanmalarından söz edilmektedir. Armageddon'da "(Tanrı'nın) ateşli gazabının şarabını içeren kâse"[24] verilecek ve Mesih karşıtı ve izleyicileri devrilip yenilgiye uğratılacaktır.

Ancak hemen belirtmeliyiz ki İncil'de Armageddon Savaşı geçmesine rağmen bu savaşın Ortadoğu'da çıkacağı konusunda bir kesinlik yoktur. Dolayısıyla Armageddon Savaşı'nı sadece Megiddo Ovası'nda gerçekleşecek olan bir savaş olarak değil, dünyanın sonundan söz eden genel bir terim olarak görmek gerekiyor. Zira Kutsal Kitap'ta Armageddon, belirli bir bölgeyle sınırlı kalmayacağı ve tüm dünyayı kapsayacağı[25] şeklinde yer almaktadır.

Kutsal Kitap'ta Armageddon Savaşı'nda tanrının gücünü nasıl kullanacağı konusunda ise bir detay yoktur. Ancak tanrının dolu, deprem, şiddetli yağmur, ateş ve kükürt, şimşek ve hastalık gibi geçmişte kullandığı bazı silahlarını kullanacağı[26] konusunda emareler var. O kargaşada tanrının düşmanlarından bazıları birbirini öldürecek. Fakat en sonunda kendileriyle savaşanın tanrı olduğunu hepsi anlayacaklar.[27] Evanjelist inanışa göre yeryüzü sonsuza dek insanlığın evi olması için yaratıldığından, Armageddon Savaşı'nda gezegen ve insanlık tamamen yok olmayacak.[28] Tanrının hizmetçilerinden oluşan büyük bir 'seçilmiş kalabalık' sağ kalacak.[29]

Şimdi tüm bu kutsal metinlerde geçen "Armageddon Savaşı" ve tanrının bu savaşta "kötü insanlara karşı" kullanacağı silahların dolu, deprem, yağmur, ateş, kükürt ve şimşek olması tesadüf olabilir mi? Amerika Birleşik Devletleri'nin yıllardır üzerinde özenle çalıştığı ve bugün önemli bir aşamaya getirdiği HAARP Projesi'nin bir iklim silahı olarak tasarlanması dü-

24- Vahiy 16:19.
25- Yeremya 25:32-34; Hezekiel 39:17-20.
26- Eyüp 38:22, 23; Hezekiel 38:19, 22; Habakkuk 3:10, 11; Zekeriya 14:12.
27- Hezekiel 38:21, 23; Zekeriya 14:13.
28- Mezmur 37:29; 96:10; Vaiz 1:4.
29- Vahiy 7:9, 14; Mezmur 37:34.

şündürücüdür. Zira daha sonraki sayfalarda geniş şekilde ele alacağımız üzere, HAARP projesine yapılan tüm eleştiriler, bu iklim silahının dünyayı toptan yok etmeye dönük bir çalışma olduğuna yöneliktir. Daha önemlisi, "Armageddon" ifadesinin neo-con'ların 2000 yılında Pentagon için hazırladıkları "Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi" raporuna girmesiydi.

Peki, "dünyanın sonunu getirecek" söz konusu bu Armageddon savaşı ne zaman olacak? Evanjelistlere göre İsa Mesih'in gelmesi için, başka bir deyişle savaşın başlayabilmesi için üç şeyin yerine getirilmesi gerekiyor. Bunlar; vaat edilen topraklarda büyük ve yeterli sayıda Yahudi'nin yerleşip devlet kurması, Kudüs'ün ele geçirilmesi ve Süleyman Mabedi'nin yeniden inşa edilmesidir.[30] Bugün bakıldığında söz konusu bu üç şarttan ilkinin tamamen gerçekleştiğini görüyoruz. İkinci şartın gerçekleşmesi için de Evanjelist Donald Trump tarafından Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğunu kabul eden yasanın imzalanmasıyla büyük bir adım atıldı. Doğal olarak sıra şimdi, İsrail'in Kudüs'ü tamamen ele geçirdikten sonra Süleyman Tapınağı'nın yeniden inşası sürecine geçilmesidir.

Buna yönelik hummalı bir çalışmanın olduğunu da vurgulamalıyız. İsrail'in Doğu Kudüs'te adım adım yürüttüğü Yahudileştirme politikaları devam ederken, Mescid-i Aksa'nın altında sürdürdüğü kazı çalışmaları[31] bugün hâlâ gizemini ve gizliliğini korumaktadır. İsrail'in bu konudaki çalışmaları, ilk defa 1981'de Harem-i Şerif'in içindeki Kubbet'us Sahra'ya birkaç metre uzaklıktaki Kayıtbay Sebili'ne kadar uzanan bir tünelin varlığıyla anlaşıldı. Her ne kadar İsrail Mescid-i Aksa'nın altında yürüttüğü kazı çalışmalarını inkâr etse de, bu kazıların neden yapıldığına dair hiçbir ikna edici açıklama yapamadı. Üstelik İsrail, aslında bu kazılara Doğu Kudüs'ü işgal ettiği 1967'de başlamıştı.

30- Yrd. Doç. Dr. Davut Kılıç, Ortadoğu'nun Dini Jeopolitiği ve Günümüze Yansımaları Üzerine Bir Deneme, Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 13:1, Yıl 2008, s.65-86.

31- https://www.trthaber.com/haber/dunya/israil-mescid-i-aksanin-altinda-ne-ariyor-353033.html.

Hıristiyan ve Yahudilerin kutsal kitaplarında anlatılan "Armageddon" ayetleri birçok insana "komplo teorisi" gibi gelebilir. Ancak bu öğretiler İsrail'in tarihi süreciyle birlikte değerlendirildiğinde, birçoğunun teker teker gerçekleştiği görülür. Sermaye elitlerinin küresel parlamentosu Birleşmiş Milletler'in iştiraki ile kurulan Muhtelit Mütareke Komisyonu, 1949 yılının sonbaharında Kudüs şehrini ikiye bölmüştü. Eski Kudüs'ü (Doğu Kudüs) Ürdün Krallığına, Yeni Şehri (Batı Kudüs) de İsrail'e verdi. Ancak Kudüs'teki Yahudi, Hıristiyan ve İslam dini mensuplarının kutsal saydığı mekânlar eski Kudüs'ün doğu kısmında kaldı. Bütün bu taksimat, İsrail kurulduktan sadece bir yıl sonra yapıldı.

Evanjelistler, Yahudi devletinin kurulmasıyla birlikte, İsa Mesih'in dönmesinin birinci şartının gerçekleştiğini kabul ediyor. 1967'deki Altı Gün Savaşları'nda İsrail tarafından Kudüs'ün ele geçirilmesiyle de ikinci şartın yerine geldiği varsayılıyor. Kudüs'ün tapınak bölgesiyle birlikte tam olarak ele geçirilmesi hahamlarca "Tanrı'nın açık bir işareti" olarak yorumlandığından, Yahudiler Süleyman Tapınağı'nın yıkıldığı günden bu yana tuttukları matem orucunu 1967 yılında bıraktılar. Böylece Evanjelistlere göre; İsrail'in tarihsel oyunundaki en son sahnesini oynamak üzere sahnenin tamamıyla hazır hâle getirilmesi için yalnızca bir tek olay kaldı. O da Süleyman Mabedi'nin eski yeri üzerinde yeniden inşa edilmesi…

Tevrat'a göre Süleyman Tapınağı'nın inşa edilebileceği tek yer Moriah Dağı'dır. Zira daha önceki iki tapınağın yapıldığı yer burasıdır. Ancak günümüzde Süleyman Mabedi'nin eski yerinin tam üstünde İslam aleminin kutsal mekanları Mescid-i Aksa ve Kubbet-üs Sahra adlı iki mabet bulunmaktadır. Fundamentalist Yahudilere ve Evanjelistlere göre bu iki mabedin de yıkılması ve Süleyman Tapınağı'nın yeniden inşa edilmesi gerekmektedir. İşte buna göre yaşanacak son savaş olan Armageddon, aslında Müslümanlar (deccal) ile Yahudiler arasında gerçekleşecek.

Yukarıda bahsettiğimiz Püritenlik, Hıristiyanlık ve Yahudi ortak inançlarından meydana gelmiş Protestanlığın bir alt mezhebidir. Dolayısıyla hem küresel sermaye seçkinlerinin, hem de uğruna savaş verdikleri kapitalizmin ortak gizli dinidir. Diğer ezoterik ve masonik yapılar sadece bu şeytani dinin mezhepleri konumundadır. Bu nedenle aslında Yahudi kökenli Rothschild ve Warburg aileleri ile Protestan Rockefeller-Andrew Carnegie ailelerinin ittifakı, Hıristiyanlık ve Yahudiliğin kutsal kitaplarında tarif edilen "Armageddon" anlayışı üzerine kurulmuştur. Siyonist/Evanjelist sermaye elitlerinin İsrail'in güvenliği konusunda ittifak etmeleri bu yüzdendir. Zira modern İsrail devleti, İncil'in bir devamıdır. Bu onun özel bir konum ve imtiyaza sahip olması anlamına gelir. Dolayısıyla İsrail devletini ve onun politikalarını desteklemek Hıristiyanlar için bir görevdir.[32]

ABD, İkinci Dünya Savaşı'na kadar içe kapalı politikaları benimsediğinden Püritenlerin yani Evanjelizmin atalarının dünya siyasetinde pek fazla etkileri olmadı. Politikayla ve Washington yönetimiyle araları genellikle soğuktu. İkinci Dünya Savaşı sonrası Nixon ile yavaş yavaş politikaya ısınmaya başlayan Evanjelist taban, asıl uyanışını ise Ronald Reagan döneminde gerçekleştirdi.

Bill Clinton döneminde bir miktar geri planda kalsalar da, kendisini "Tanrının kelâmını dünyaya getiren adam"; Beyaz Anglo-Sakson Protestan (WASP) Amerikalıları da "Tanrının seçtiği halk" olarak tanımlayan ve İncil'in kehanetlerine inanan oğul George W. Bush döneminde Neocon'larla (yeni muhafazakârla) sahneye çıktılar. Bugün Evanjelistlerin, ABD'nin ulusal ve uluslararası politikalarını etkileyecek güçte olduğu tartışılmaması gereken bir gerçektir. Neo-con'ların yaşama geçirmeye çalıştıkları Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), Evanjelistlerin "Yahudilere vaat edilmiş topraklar" ve "Armageddon Savaşı" inançlarıyla birebir örtüşmektedir.

32- www.christianzionism.org

Küresel Oligarşi

Gerek Batılı tarih kitaplarında olsun gerekse İslam dünyasında okutulan resmi tarih kitaplarında olsun, Batı'nın vahşet üzerine kurduğu kanlı medeniyet bizlere hep cilalı imaj hâliyle anlatıldı. Bugün bile İngiltere hâlâ "demokrasinin beşiği" olarak takdim edilirken, bu devletin vahşi kapitalizm adına sömürgelerinde yaptığı katliam ve soykırımlar tarih kitaplarından başarıyla silinip atıldı. Sessiz ve derinden yürütülen geleneksel İngiliz siyaseti sayesinde, küresel kaos ve kargaşanın tam da göbeğinde yer alan bu devletin adı hep perde arkasında kaldı.

Ancak gerçek tarihe baktığımızda, dünya ülkelerinin yaklaşık yüzde 80'inin İngiltere tarafından işgal edildiğini görüyoruz. Bu ülkeye "güneşin batmadığı imparatorluk" denmesinin sebebi; İngiltere'de güneş battığında, sömürgesi olan başka bir ülkede güneşin doğuyor olmasıydı. İngiltere'nin derin aklını temsil eden aristokratlara göre, İngilizler tanrının yarattığı en 'mükemmel' insanlardı. Beyaz derili Amerikalı ve Avrupalılar da İngilizlerden sonra ikinci üstün ırktı. Bunların dışında kalan gruplar ise üçüncü sınıf kölelerdi. Dolayısıyla Anglo-Sakson dışında kalan ırklara asla saygı duyulmamalıydı. Zira onlar İngilizlere hizmet etmek ve vatanlarıyla birlikte sömürülmek için yaratılmıştı. İşte bu sapkın anlayışla tam 20'den fazla soykırım yapılmış ancak bunların çoğu tarih kitaplarında yer almamıştı.

Oysa "medeniyetin beşiği" imajıyla dünyaya yutturulan İngiltere, yaptığı işgaller sırasında büyük soykırımlara imza atmıştı. İngilizlerin yapmış olduğu soykırımlar; Amerika'dan Afrika'ya, Hindistan'dan Avustralya kıtasına kadar yayıldıkça yayılmıştı. Tüm dünyanın gözleri önünde 1800-1960 yılları arasında onlarca katliam ve soykırım yaparak milyonlarca insanı katlettiler. Ne var ki o dönem İngiltere'yi adeta bir üs olarak kullanan küresel sermaye seçkinleri, basın ve yayın faaliyetlerini kontrol altına alarak mazlum halkların ülkelerinde döktükleri kan ve gözyaşlarının üzerine perde çekmeyi başardılar. Batı, aslında bizlere sunulduğu gibi "me-

deniyetin beşiği" değil, sermaye ortaklığına dayanan küresel bir çetenin kendi hegemonik düzenlerini kurmak adına oluşturdukları şirketler imparatorluğundan ibaretti.

Peki, bugün 26 seçkin ailenin servetinin dünya nüfusunun yarısından fazlasının servetine eşit olduğu bu küresel oligarşik düzen nasıl kuruldu? Bunu deşifre edebilmek için öncelikle tarih kitaplarında adından hemen hiç söz edilmeyen ancak küresel oligarşi ve kapitalizmin en önemli temsilcilerinden biri olan Cecil Rhodes'tan başlamamız gerekiyor. Her ne kadar ismi küresel oligarşinin tepesinde yer alan Rothschild ve Rockefeller aileleri kadar ün yapmamış olsa da Cecil John Rhodes, küresel oligarşinin ve Yeni Dünya Düzeni'nin önemli fikir babalarından biriydi.

Aynı zamanda 19. yüzyılın en gözü kara emperyalistlerinden biri olan Rhodes, 5 Temmuz 1853 tarihinde hayatını kiliselerde geçiren bir rahibin oğlu olarak dünyaya geldi. Babası gibi koyu bir Evanjelistti. Küçük yaşta vereme tutulduğu için okul hayatına 16 yaşında ara vermek zorunda kaldı. Ancak 1870 yılında verem tedavisi görmek üzere İngiltere'nin sömürgesi olan Güney Afrika'daki Natal'a gitmesi, Rhodes'un hayatını tamamen değiştirecekti.

Cecil John Rhodes, Güney Afrika'da küçük bir pamuk çiftliği işleten ağabeyinin yanına gitmişti. Hem tedavisini oluyor, hem de ağabeyine yardım ediyordu. Ancak onun hedefi çok daha büyüktü. Zira yarım kalan tahsili ona dert olmuştu. İngiltere'ye geri dönüp 1873 yılından 1881 yılına kadar aralıklarla Oxford Üniversitesi'nde öğrenim gördü. Burada tanıştığı hocası mason Profesör John Ruskin'den çok etkilendi ve onun görüşlerini hayata geçirmek için okulu bitirmeden tekrar Afrika'ya döndü. Her ne kadar Cecil Rhodes biyografilerinde Afrika'ya "verem tedavisi için" gittiği yazsa da, aslında bu pek inandırıcı bir sebep değildi. Zira Rothschild ailesiyle olan girift ilişkileri "verem tedavisi" iddiasını geçersiz kılıyordu.

Nitekim ağabeyinin Afrika'daki pamuk işleri de iyi gitmiyordu. Bu nedenle elmas işine girmek için ağabeyi

Herbert'le Orange nehri yakınlarında kurulu Kimberley'e gittiler. Zira Orange nehri yakınında oynayan bir çocuk, pırıl pırıl bir çakıl taşı bulmuştu. O taş bir elmas parçasıydı. Bunu duyan uyanık birkaç elmas avcısı oraya gidip binlerce elmas parçasıyla geri dönmüşlerdi. Afrika'daki bu kıymetli elmas yataklarını zamanında fark eden Rhodes, önce Kimberley'de Hollandalı göçmen De Beers'a ait küçük bir çiftliği satın aldı.

Rhodes, ilk elmas arama çalışmalarını ilkel koşullarda yapmasına rağmen sonuç oldukça başarılıydı. Siyah insanların yoksulluk içerisinde yaşadığı bu garip bölgenin her tarafından elmas fışkırıyordu. Üstelik elmas arama çalışmaları yaparken büyük altın rezervlerini de keşfetmişti. Bu nedenle önce 'Gold Fields of South Africa'yı kurdu. Bunu bir yıl sonra, yani 1888 yılında ise küresel elmas imparatorluğu Beers Mining Company[33] isimli madencilik şirketi izledi. Nitekim bu şirket, Rhodes ölünceye kadar küresel elmas piyasasının yüzde 90'ını kontrol edecekti.

Cecil Rhodes, elbette sadece Afrika'nın madenleriyle ilgilenmiyordu. Bu geri kalmış ve "üçüncü sınıf siyahi adamlarla dolu" bölgedeki siyasi boşluğu değerlendirerek önce 1881 yılında Cape Town Parlamentosu'na seçildi. O, Kraliçe Victoria'nın verdiği "kutsal görevle" İngiliz İmparatorluğu'nun gücünü Limpopo Nehri ötesine yaymak

33- 1926 yılından sonra Yahudi kökenli Oppenheimer ailesine geçen bu şirket, 1990'lı yıllara kadar dünya elmas piyasasının yaklaşık yüzde 85'ini elinde bulunduruyordu. Şirket, 20. yüzyılın sonlarından itibaren elmas elde edebilmek için Güney Afrika kabileleri arasındaki kanlı çatışmaların finansörlüğünü yaptı. Elmaslarının sömürülmesine karşı çıkan Afrika kıtasındaki uluslararası meşru hükümetlere karşı isyancıları destekleyerek elmas alanlarına zorla sahip oldu. Elmas yüzünden binlerce insan katledildi. Bu nedenle Birleşmiş Milletler (BM), bu bölgelerden çıkarılan elmasları "kanlı elmas" olarak nitelendirdi. Özellikle 1990'lı yıllarda Angola, Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Sierra Leone'deki kanlı çatışmalar dünyanın dikkatini çekti. Nitekim De Beers elmas şirketi, 2004 yılında ABD Yüksek Yargısı tarafından "insan hakları ihlalleri ve hileli tekel oluşturma" suçlarından toplam 305 milyon dolar para cezasına çarptırıldı. Ne ilginçtir ki, küresel sermaye oligarklarının bu kirli elmas imparatorluğu, komünizmin çöküşünden sonra Rusya'daki önemli pazar payını kaybetti. Bunun neticesi olarak bugünkü küresel elmas arzındaki payı %35'lere kadar geriledi.

GÜNCEL SİYASET

KIYAMET PLANI

Amerika Birleşik Devletleri, orta menzilli nükleer kuvvetle
iklim değişikliği antlaşmalarından çekildi. İnsanlığı toptan yo
edecek nükleer, biyolojik ve tektonik silah çalışmaları hızla d
ediyor. İklimler değişiyor, küresel ısınma artıyor, virüsler ölüm
saçıyor. Ortadoğu ve Doğu Akdeniz'de ise enerji savaşları
kapıda…

Peki, dünya nereye gidiyor?
- Gerçekten ABD'nin küresel hegemonyası çöküyor mu, e
böyleyse küreselcilerin Kıyamet Planı ne?
- Küresel oligarşi, Üçüncü Dünya Savaşı planlarını nerede
nasıl uygulayacak?
- Küreselciler Yeni Dünya Düzeni için hangi kitlesel ölüm
silahlarını kullanmaya hazırlanıyor?
- "Armageddon Savaşı" bir komplo teorisi mi, Evanjelizm'i
"Büyük İsrail" projesi mi?
-ABD/İsrail ittifakı İran'ı ne zaman vuracak?

Elinizdeki kitap, dünyayı yöneten bir avuç küresel serma
seçkininin insanlığı nasıl bir felakete sürüklediğini belgeleriy
ifşa ediyor. ABD'nin olası bir küresel nükleer savaş planlarını
kez yayınlanan gizli belgelerini okurken kanınız donacak…

**"Murat Akan kardeşim küresel oligarşiyi ve bu şeytani aklı
kıyamet planlarını belgeleriyle ifşa etmiş. Bir solukta okuyaca
çok başarılı bir çalışma"**

Dr. Ramazan Kurt

www.hayatyayinlari.com
9 786051 513249
₺35
twitter.com/hayatyayinlari
facebook.com/hayatyayinlari
instagram.com/hayatyayinlari